

TANDEM Partnermøte i Bologna

16.5.-21.5.17

Kort oppsummering

Marte Tveit, Helene Møllevik, Hanna Mellemsether

Erfaringsmessig fungerer slike partnersamlinger mest til informasjon og inspirasjon gjennom å se og høre om andres erfaringer og praksiser. Læringen skjer for det meste mellom samlingene – og det er den læringen som skal deles med partnerne og forhåpentligvis fungere som inspirasjon for alle.

I så måte fylte partnernøtet i Bologna noen av forventningene, men likevel var det mye som kunne vært bedre planlagt.

1Den norske delegasjonen presenterte sine prosjekter selveste 17.mai. Selvsagt måtte vi reise oss og spille av «Ja vi elsker» med Fargespill.

Samlingen bar preg av for løs struktur og at det ble foretatt endringer underveis som ikke var planlagt. (Folk møtte ikke som avtalt, tidene ble endret etc) Det førte til mye venting og gåing for å fylle tida. Når det er sagt, vi fikk noen fantastiske byvandring med historiefortellinger fra den lokale eksperten Giovanni Batista Pesche. Og italienerne var ekstremt godt vertskap med sans for eksklusive gourmet og estetiske opplevelser.

Det var gitt lite informasjon om programmet på forhånd. Guidelines burde vært sendt ut på forhånd da det var ekstremt vanskelig å sette seg inn i

alt på stedet.

Det manglet også daglige oppsummeringer av workshop/oppgaver som ble gjennomført. Det funker ikke å skulle gi tilbakemeldinger på epost.

Programmet gikk i hovedsak ut på tre ting:

- 1.Presentasjoner fra partnerne om hvilke prosjekter de har med i TANDEM
- 2.Vurdere tilgjengelighet i utstillinger ut fra gitte kriterier.
- 3.Vurdere og diskutere de foreliggende retningslinjene (guidelines) som IBC - Regione Emilia-Romagna anvender når de gir godkjenning til museer. Det er en tekst med forventninger til hvordan museene skal jobbe med inkludering, på et overordna nivå. (Ikke en håndbok, selv om den også inneholder noen konkrete eksempler). Museene kan søke IBC om midler til gjennomføring av tiltak eller drift av tiltak når de først er blitt godkjent.

1. Presentasjonene var informative og nyttige, selv om det ennå er tidlig i prosjektet fikk vi en god oversikt over hvordan de andre partnerne tenker. Disse prosjektene vil være hovedinnholdet i partnernøtene framover og gir oss mulighet til å følge prosessene tett på. Ut fra prosjektene kan vi også se hva vi kan forvente som hovedtema i de enkelte partnernøtene framover.

2. Utstillingsvurderingene ble repetitiv, og tapte deretter på at det ikke ble gitt tid til tilbakemeldinger og diskusjoner. Den fungerte ikke etter planen da flere av museene ikke kunne møte oss, og dessuten ble ikke samtalene tolket godt nok.

Det største utbyttet i forhold dette punktet var besøket i blindesenteret og Blindemuseet. Både en workshop i mørke og den taktile kunstutstillingen ga mye informasjon om formidling for og med synshemmede/blinde. Det bekreftet at det er gjennom praktisk erfaring og samarbeid med målgruppa man best kan lære hvordan museene og våre tilbud kan bli bedre for alle!

3. Retningslinjene: Det største problemet var at den engelske versjonen var vanskelig å forstå, med lage kompliserte resonnementer på et oppstyrtet språk. Hovedinnholdet var likevel veldig godt:

Forventningene til museene er at de skal tenke tilgjengelighet som helhetlig museumspraksis ut fra tanken om universell utforming heller enn spesialtilpasning.

Taktile kunst. Blindesenteret og museet i Bologna

Områder som er valgt ut i guidelines er:

Venues, assets and activities: Tradisjonelt museumsarbeid (utstillinger, tilbud og samlinger). Omhandler både arkitekturen, museet i lokalsamfunnet/geografisk område, museet som objekt som forteller en historie

The Actors: Hvem deltar, medvirker, er representert og hvem bestemmer

The enjoyment of the museum heritage according to types of disability and types of museums: Anbefaler en gradvis tilnærming med fleksibilitet

ble løsninger som kan tilpasses variasjoner i funksjonsevne.

The territory and 'special' opportunities: Her trekkes museets tilknytning til og betydning for regionen (omlandet) fram. Geografisk, men også økonomisk og sosialt. Det vil si at man er oppmerksom på at 'barrierer' til opplevelse på museet ikke bare gjelder funksjonsnivå men også klasse, kulturell tilhørighet, og fysisk avstand.

Disability, a cultural enterprise: se på hele reisen til museet: transport, butikk, overnatting, turisme osv og samarbeid med kommersielle interesser som leverer.

(Retningslinjene er vedlagt – I det formatet vi fikk det til workshopene)

Arbeidet med retningslinjene til IBC var til dels lærerikt, selv om språket var ekstremt vanskelig å fatte. Det er ønskelig med en slik overordnet strategi for flere museer.

Neste partnernemøte vil være i Tallin i februar. Og dersom vi følger deres prosjektplan vil nok temaet være relatert til Fat Margaret-prosjektet.